

EL LLENGUATGE

*La paraula i
la idea*

El fet que, posseïdors com som del llenguatge articulat, ens servim habitualment, d'una manera contínua, natural i espontània, de les paraules per a l'expressió o comunicació de les idees, fa que tendim a associar indissolublement la paraula i la idea, és a dir, el significat i el significat, cosa que origina, entre altres conseqüències, formulacions de conceptes errònies, confusions elementals i discussions estèrils i absurdes.

Una mostra d'aquestes confusions entre el significat i el significat és dir, per exemple, que la guineu i la guilla són sinònims, cosa que constitueix una absurditat, perquè la sinonímia no s'estableix entre significats, és a dir, entre idees o coses, sinó entre significants, això és, entre mots o paraules. Caldria dir, en tot cas, que *guineu* i *guilla* són sinònims.

Es igual com dir que l'àguila porta accent greu. L'àguila no porta cap accent, ni greu ni agut, sinó plomes, com tots els ocells. El que duu accent greu és *àguila*, és a dir, la paraula *àguila*.

En els tractats de lingüística, en què hom s'ocupa adés d'un significat adés d'un significat, és normal, a fi d'evitar tota possible confusió, de distinció sistemàticament l'un de l'altre per mitjà dels recursos que ofereix la tipografia, però és evident que fent procedir un substantiu per un article no ens referim al significat sinó al significat: quan diem *la guineu* no fem referència a una paraula sinó a un determinat mamífer carnívor per a designar el qual utilitzem la paraula *guineu*, que és un dels noms que rep habitualment.

Quan, com en aquesta secció, fem comentaris sobre qüestions de llenguatge, solem distingir gràficament el significat (en lletra cursiva) del significat (entre cometes), encara que el to planer i la concisió propis de la col·laboració periodística no sempre permeten evitar algunes inconseqüències de criteri. Però és força freqüent en textos d'altres matèries, quan a propòsit d'un mot es fa alguna observació de tipus lingüístic, de no distingir entre el significat i el significat. Hom diu, per exemple, *Hi havia mala maror, que pròpiament vol dir estat agitat de la mar*. Aquesta redacció és inadequada, perquè *malor maror* ja hi és usat com a significat i, per tant, no se'n pot dir després que vulgui dir tal o tal cosa. Caldria dir, en aquest cas *...malor maror, expressió que pròpiament vol dir...*

Albert Jané